

AZALIŻ (2) *pt*

W pisowni łącznej „aza” (2).

Nagłosowe a prawdopodobnie jasne (tak w hasle azali) drugie pochylone.

Sł stp, Cn brak, Linde s.v. aza XVIII w.

Partykuła pytajna: ‘czy, czyż’ w pytaniach niezależnych (retorycznych, o charakterze ekspresywnym)

(2) : Azaliż iest ktory táki ociec nagorłzy fwiátá tego/ áby tákowego pokoju á tákiey íprawy miał vczyć dzyatki fwoie. *RejPos* 334.

α. *Połączenie „azaliż” z partykułą przeczącą „nie” występujące w pytaniu retorycznym podkreśla istotny charakter tego pozornego pytania jako ekspresywnego emocjonalnego twierdzenia:*

Połączenie: »azaliż ... izaliż«: Azaliżeś fie nie powinienśám vlitowác nád sobą? Izaliżeś fie theż nie powinienś rozmyślić nád thym fwiętym Páftyrzem fwoim? RejPos 169.

KN